

Yine Aldattı Bahar

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 16 Mart 2013

Cemre düşüp görmeden, daha henüz toprağı
Kandın bahara ağaç, döktün beyaz yaprağı
Mahzunlaştı dalların, yağmurları yeyince
Döküldü beyazların, ağlar kendi dilince...

Ne gezersin ey serçe! Yağmuru görmez misin?
Sen bakma o ağaca, yanılır bilmez misin?
Üstün başın kirlenmiş, dön de git şu yuvana
Güneş ufka ermeden, halel getirme cana...

Tadında ballar olan, çeşit çeşit meyveler
Olgunlaşmak uğruna, bahar diye geveler
Daha daldan kopmadan içiniz geçiverir
İnsanlar yemez sizi, çöplüğe atverir...

Yeni yeni başladı, bakın toprakta telaş
Güneşi görür görmez hazırlanır pürtelaş
Doğa kendine gelip ancak bahara erdi
Yedi veren gülleri, bir daha yedi verdi...

Mayıs, haziran, temmuz, bir bakmışsın yaz geldi
Tat veren o baharlar, senelerce evveldi
Şimdi yazlar erkenci, yalancılar baharlar
Daha yazı görmeden, geliyor sonbaharlar...

Balkonun kenarında dost karınca göründü
Giydi tulumlarını, işçiliğe büründü
Geceyi çınlatınca, Ateşin böcekleri
Yine malum hikaye, kapladı yürekleri...

Şiir ve yorum Mehmet Fikret ÜNALAN